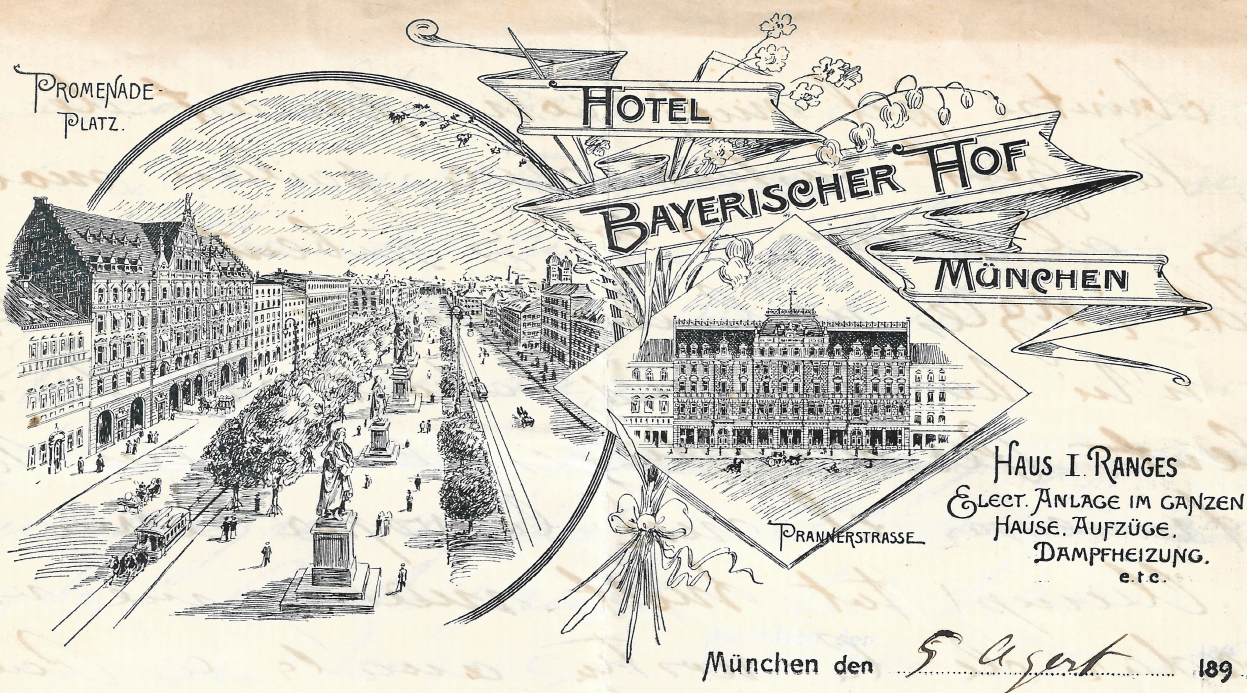

München den 5. Sept. 1899

Apreciada Sr. Werle, nina, i minuts de
 Orfeu Català! Ay com voldria ser forsa gentil en
 l'art de la pluma pera contar en bonica
 paraules alguna cosa de lo que he vist i sentit!
 He vist França, Anglaterra i Alemanya; i de
 he vist, com una somnia he passat per de
 vant meu una pila de panoramas bonics
 variats: París es esplendit grandios molt entu
 nado, molta gent que's mou, edificis bonics
 molts grossos, arcades colossals; tot deixant se
 veure de lluny ab bona perspectiva, la
 gent molt complimentera etc etc. Londres
 molt mes gran, ab molt carrer, que no's dei
 xen veure la fi; ab un pont sobre'l riu
 Tamesis que fan respecte i que pujau i bai

xan obrintre pel mitjà com per art de bruxe-
ria; la gent bastant seca; parlau molt en-
frang, al menys jo tot i sabent una mica
de anglès, no 'l entenia de res. Del tea-
tro n'hi ha de bonich, ahont i'hi fa bo i
dolent. Per a marid, es clar venen haues
de frassejar el mar; lo vapor corria com
un llamp! tot molt maco: me vaig
recordar de la nostra anada a Palma
i -- la vaig angorar, -- si, si vaig ango-
rar aquell carret ab forma de vapor i
a tot l'orfeó formant la gran fami-
lia, l'alegria del nostre jovent, les vor-
tras riallas, els crits de la guitaalla; Ah
ho poden ben be creure que d'Orfeo
Català no mes n'hi ha un. 'Que'n
som de macos, tots plegats, oi? tots
en femim bona voluntat i cantem,
cantem com els aucells del bosc, per
que'n femim ganas. Jo no ho sé si
som macos o lletjos, ni sé si cantem
be o malament, pro votua'l mon do-
lent que d'Orfeo Català no n'hi ha cap
mes, vaja.

Així d'alemanya ja es mes bonich.
Els camps son hermosos, ab un vert fort

qu'eu amoia. La gent seria y agrada-
m. Així hi molta cervess. Jo ja m'hi
vaig acostumar, m'en clavo uns tres
litres cada dia, es molt bona.

Ah! es recomano que, si no
us volen tornar farsa lletjes, no an-
gafeu gaire afició a la música de
Wagner. A Bejruth hi havia uns
donos qu'homos, de per tot el mori:
inglesos, francesos, grecos, italians, ame-
ricans, donchs tots lletjes que fe-
gem po! Es clar com que de vegades
s'han d'estar dos hores y mitja segun-
dos a les farses, sentint música a
les lletjes no's hi ve d'aquí. Així
hi en volen de marques y dugues,
y fins la regna de no se' hont;
pro tutes lletjes.

Ah, volue tot no volquen ser
francesos, mentres fingen una mi-
ca de vergonya. Aleman, menys
mal.

No us ven pas espantar ab
les garrotades?

Me sembla qu'eu veurem aviat.
Ab així adon s'han macs.

Disperzen si m'esperano una mica
que ab tant sentir parlar estrany, oh
vegades me palpo aneuem si encare voh
el mateix

No feu enfadar i' la Gu Wba
le, al Sr Cornella (me sembla que
no i' n'ia Cornella) i ja saben Gu Wba
le vivas i vivetes que vos estimen
molt

vestre
Joaquim Cornella